Dosarul nr. 2-1174/2024
2-24006237-12-2-15012024

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

12 februarie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
instanţa compusă din
preşedintele ședinței, judecător Igor Pulbere
grefier Mădălina Ungureanu

a judecat în ședință publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Prisac Alexandru către Prisac Violina cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,-

a c o n s t a t a t

La 29 decembrie 2023, reclamantul Prisac Alexandru a solicitat instanței încasarea prejudiciului moral în sumă de 350 000 lei de la pîrîta Prisac Violina, invocînd că aceasta i-a cauzat prejudiciu prin săvîrșirea faptei contravenționale de injurie.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul a relatat că în perioada anilor 2020-2021, pîrîta, care este fosta sa soție, i-a adresat în mod repetat prin intermediul rețelei de socializare Facebook, în mesaje private, cuvinte jignitoare și ofensatoare, în special calificativele „curvar” și „prost”. Reclamantul a subliniat că aceste expresii au avut un caracter sistematic și i-au cauzat suferințe psihice considerabile, afectîndu-i starea emoțională și demnitatea personală.

Pentru a-și proteja drepturile lezate, reclamantul a depus la 21 noiembrie 2023 o plîngere la Inspectoratul de Poliție Buiucani, solicitînd tragerea la răspundere contravențională a pîrîtei pentru injurie. În plîngerea sa, acesta a detaliat circumstanțele în care au fost proferate expresiile jignitoare și impactul negativ pe care acestea l-au avut asupra sa.

La 08 decembrie 2023, Inspectoratul de Poliție Buiucani a emis răspunsul nr. P-538/23, semnat de șeful Oleg Bîrliba, prin care s-a comunicat reclamantului rezultatul examinării plîngerii sale. Organul de poliție a constatat că, în urma verificărilor efectuate și a materialelor acumulate, faptele sesizate întrunesc elementele constitutive ale contravenției de injurie prevăzute de art. 69 din Codul contravențional. Totodată, s-a stabilit că Prisac Violina este vinovată de comiterea acestei contravenții.

Cu toate acestea, procesul contravențional a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) și art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, din cauza expirării termenului de prescripție pentru tragerea

la răspundere contravențională. Decizia poliției menționează expres că, deși vinovăția pîrîtei a fost stabilită, sancționarea contravențională nu mai este posibilă din cauza trecerii termenului legal de prescripție.

Reclamantul a argumentat că, deși nu a fost posibilă aplicarea unei sancțiuni contravenționale, constatarea oficială a vinovăției pîrîtei de către organul competent constituie o bază suficientă pentru angajarea răspunderii civile delictuale. În acest sens, a invocat prevederile art. 45 din Codul contravențional, care stabilește că persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție poate cere repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție, prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile.

În fundamentarea cuantumului prejudiciului moral solicitat, reclamantul a evidențiat mai multe aspecte care, în opinia sa, justifică suma de 350 000 lei. În primul rînd, a subliniat statutul său profesional de avocat, arătînd că deține licența de avocat din 28 mai 2010 și că reputația constituie un element esențial în exercitarea acestei profesii. Orice atingere adusă onoarei și demnității sale are un impact direct asupra credibilității și încrederii de care se bucură în rîndul clienților și colegilor de breaslă.

În al doilea rînd, reclamantul a invocat calitatea sa de conferențiar universitar în drept privat, titlu științifico-didactic conferit prin decizia ANACEC din 11 mai 2018. Această poziție academică presupune standarde înalte de integritate morală și profesională, iar cuvintele jignitoare spuse de pîrîtă au potențialul de a-i afecta imaginea în mediul academic și în fața studenților.

Reclamantul a mai susținut că injuriile repetate l-au afectat profund din punct de vedere psihic, provocîndu-i stări de anxietate, frustrare și suferință emoțională. Caracterul sistematic al ofenselor, desfășurat pe parcursul unei perioade îndelungate, a amplificat impactul negativ asupra echilibrului său psihologic. De asemenea, faptul că aceste injurii au fost adresate de fosta sa soție, o persoană cu care a avut o relație apropiată, a sporit intensitatea suferinței resimțite.

În ce privește modalitatea de comunicare, reclamantul a precizat că mesajele au fost transmise prin rețeaua de socializare Facebook, în conversații private, ceea ce denotă o intenție deliberată a pîrîtei de a-l jigni și umili. Utilizarea repetată a termenilor „curvar” și „prost” demonstrează o atitudine constantă de dispreț și o dorință de a-i leza demnitatea.

Referitor la prejudiciul material, deși menționat în cererea de chemare în judecată, reclamantul nu a prezentat probe concrete sau calcule specifice privind eventuale pierderi patrimoniale suferite ca urmare a faptelor pîrîtei. Accentul principal al cererii s-a concentrat asupra prejudiciului moral și a reparării daunei de natură nepatrimonială.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 2037 din Codul civil, care reglementează repararea prejudiciului moral. Potrivit acestui articol, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

De asemenea, reclamantul a invocat art. 2036 din Codul civil, care stabilește că prejudiciul moral constă în suferințele fizice sau psihice cauzate prin fapte ilicite care aduc atingere valorilor personale nepatrimoniale, precum și prin limitarea sau privarea de folosința valorilor personale patrimoniale. Acesta a argumentat că expresiile jignitoare folosite de pîrîtă i-au cauzat suferințe psihice semnificative și au adus atingere onoarei, demnității și reputației sale profesionale.

Pentru susținerea acțiunii sale, reclamantul a anexat următoarele probe documentare: dovada plății taxei de stat în sumă de 100 lei; copia buletinului său de identitate; copia plîngerii adresate Inspectoratului de Poliție Buiucani; copia răspunsului emis de organul de poliție; copia legitimației de avocat și copia diplomei de conferențiar universitar.

Pîrîta Prisac Violina, deși citată legal prin intermediul poștei electronice, nu s-a prezentat personal la ședința de judecată și nu a depus nicio referință sau poziție scrisă cu privire la pretențiile formulate împotriva sa. La ședința din 12 februarie 2025, aceasta a fost reprezentată de avocatul Alexandru Lungu, care a solicitat amînarea ședinței de judecată printr-o cerere înregistrată în aceeași zi. Instanța a respins cererea de amînare ca neîntemeiată, avînd în vedere că pîrîta nu a înaintat pînă la acel moment nicio referință la materialele cauzei, iar cererea de chemare în judecată fusese depusă încă din 29 decembrie 2023.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinînd probele administrate și raportîndu-le la prevederile legale aplicabile, instanța reține următoarele:

Obiectul litigiului îl constituie pretențiile de natură civilă ale reclamantului privind repararea prejudiciului moral pe care îl consideră cauzat prin fapta contravențională de injurie săvîrșită de pîrîtă. Pentru soluționarea cauzei, instanța urmează să stabilească dacă sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale și, în caz afirmativ, să determine cuantumul echitabil al despăgubirilor.

Examinînd materialele cauzei, instanța constată că prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Buiucani din 08 decembrie 2023 s-a stabilit în mod oficial că pîrîta Prisac Violina este vinovată de săvîrșirea contravenției de injurie prevăzute de art. 69 din Codul contravențional. Această constatare are valoare probatorie în cadrul prezentului litigiu civil și confirmă existența faptei ilicite - prima condiție a răspunderii civile delictuale.

Cu privire la prejudiciul invocat, instanța observă că reclamantul a prezentat exclusiv argumente referitoare la prejudiciul moral, constînd în suferințele psihice cauzate de expresiile jignitoare. Deși în acțiunii se menționează și prejudiciul material, nu au fost prezentate probe concrete privind existența unor daune patrimoniale efective. În aceste condiții, instanța va examina doar pretențiile privind prejudiciul moral.

Analizînd caracterul și gravitatea faptelor, instanța reține că utilizarea repetată a termenilor „curvar” și „prost” constituie, fără îndoială, expresii jignitoare de natură să aducă atingere demnității și onoarei unei persoane. Contextul în care au fost proferate - în cadrul unor mesaje private între foști soți - relevă o dimensiune personală a conflictului, care nu diminuează însă caracterul ilicit al faptelor.

În ceea ce privește statutul profesional al reclamantului, instanța consideră că acesta constituie un element relevant în aprecierea gravității prejudiciului. Calitățile de avocat și conferențiar universitar presupun într-adevăr standarde înalte de integritate morală și profesională, iar orice atingere adusă reputației poate avea consecințe asupra exercitării acestor profesii. Cu toate acestea, instanța observă că expresiile jignitoare au fost comunicate în spațiul

privat al conversațiilor de pe Facebook, fără a fi făcute publice sau aduse la cunoștința terților, ceea ce limitează impactul asupra reputației publice și profesionale a reclamantului.

Referitor la vinovăția pîrîtei, aceasta rezultă din constatarea oficială făcută de organul de poliție. Faptul că procesul contravențional a fost încetat din cauza prescripției nu afectează constatarea vinovăției și nu împiedică angajarea răspunderii civile, care are un regim juridic distinct și termene de prescripție proprii.

În stabilirea cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral, instanța trebuie să țină cont de principiul echității și proporționalității. Conform art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii se determină în funcție de mai mulți factori: caracterul și gravitatea prejudiciului, gradul de vinovăție și măsura în care despăgubirea poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Aplicînd aceste criterii la circumstanțele speței, instanța apreciază că suma de 350 000 lei solicitată de reclamant este vădit disproporționată în raport cu gravitatea faptelor și prejudiciul efectiv cauzat. Deși expresiile folosite sunt jignitoare și constituie o încălcare a drepturilor personalității reclamantului, contextul privat al comunicării, lipsa unei difuzări publice și caracterul limitat al consecințelor asupra vieții profesionale nu justifică o despăgubire de o asemenea amploare.

Despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie rezonabile și să nu conducă la îmbogățirea nejustificată a persoanei vătămate. Suma acordată trebuie să reprezinte o compensație echitabilă pentru suferințele îndurate, fără a avea caracter punitiv sau de sancțiune excesivă pentru autorul faptei.

Avînd în vedere toate aceste considerente, instanța constată că, deși sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale - fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și vinovăția - cuantumul solicitat de reclamant nu este justificat. Mai mult, examinînd ansamblul circumstanțelor cauzei, inclusiv contextul relațional dintre părți, caracterul privat al comunicărilor și lipsa unor consecințe publice sau profesionale demonstrate, instanța apreciază că reclamantul nu a reușit să probeze un prejudiciu moral de o gravitate care să justifice acordarea unor despăgubiri.

Instanța ia în considerare și faptul că între părți există o istorie relațională complexă, fiind foști soți, ceea ce poate explica, fără a justifica, tensiunile și limbajul inadecvat folosit în comunicare. De asemenea, perioada îndelungată scursă între momentul săvîrșirii faptelor (2020-2021) și sesizarea organelor competente (noiembrie 2023) poate indica o afectare mai redusă decît cea invocată în cererea de chemare în judecată.

În plus, instanța observă că reclamantul nu a prezentat probe medicale sau psihologice care să ateste existența unor afecțiuni sau tulburări cauzate de faptele pîrîtei, limitîndu-se la afirmații generale despre suferințele psihice îndurate. În absența unor elemente concrete de probațiune privind intensitatea și consecințele prejudiciului moral, instanța nu poate acorda despăgubiri bazîndu-se exclusiv pe aprecierile subiective ale reclamantului.

Un alt aspect relevant îl constituie faptul că reclamantul a ales să se adreseze organelor de poliție abia după aproximativ doi ani de la săvîrșirea faptelor, ceea ce poate indica că impactul emoțional și psihologic nu a fost atît de sever încît să justifice o reacție imediată. Această întîrziere, deși nu afectează dreptul de a solicita repararea prejudiciului, constituie un element de luat în considerare la aprecierea gravității reale a prejudiciului invocat.

Prin urmare, deși instanța recunoaște caracterul ilicit al faptelor săvîrșite de pîrîtă și dreptul principial al reclamantului la repararea prejudiciului moral, în circumstanțele concrete ale speței, avînd în vedere totalitatea elementelor analizate, apreciază că acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Această soluție se întemeiază pe faptul că reclamantul nu a reușit să demonstreze existența unui prejudiciu moral de o gravitate care să justifice acordarea de despăgubiri, iar suma solicitată apare ca fiind excesivă și nefundamentată în raport cu circumstanțele cauzei.

Instanța subliniază că respingerea acțiunii nu echivalează cu o validare a comportamentului pîrîtei sau cu negarea caracterului reprobabil al expresiilor folosite. Constatarea vinovăției contravenționale rămîne valabilă și constituie în sine o formă de recunoaștere oficială a încălcării drepturilor reclamantului. Cu toate acestea, nu orice încălcare a drepturilor personalității atrage automat și acordarea de despăgubiri bănești, fiind necesară demonstrarea unui prejudiciu efectiv și proporțional cu suma solicitată.

În concluzie, instanța constată că, deși pîrîta s-a făcut vinovată de săvîrșirea contravenției de injurie, reclamantul nu a reușit să probeze existența și întinderea unui prejudiciu moral care să justifice acordarea despăgubirilor solicitate. În aceste condiții, respingerea acțiunii apare ca soluția legală și echitabilă, care realizează un just echilibru între drepturile și interesele părților.

Referitor la cheltuielile de judecată, în condițiile respingerii acțiunii, acestea rămîn în sarcina reclamantului, conform principiului conform căruia partea care pierde procesul suportă cheltuielile de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Prisac Alexandru către Prisac Violina cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Igor Pulbere**

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor p. 1.3 din Dispoziția nr. 23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședintelor Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că, judecătorul Igor Pulbere este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărîrea motivată, textul integral al hotărîrii este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Maria Alexei.

Vicepreședinte interimar
al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) **Maria Alexei**